

at den kan blive Betsignelse for Beboerne, naar den færøiske Handelsstand og alle andre Betskommende ville virke i Lovens Mand. Erfaringen har vist, at en Bøigd, som formedelst Indbyggernes Gang til Brændeviin under Monopolhandelen var reduceret til en af de fattigste paa Øerne, har ved den sammesteds bofsatte uegennyttige og agtværdige Handelsmands gode Exempel og hans bestemte Erklæring om ikke at ville handle med Brændeviin allerede siden 1856 hævet sig betydeligt. Man vil maaffee indvende imod mig, at naar de andre færøiske Handelende vilde følge denne Mand's Exempel, vilde Statskassen ikke erholde den Indtægt, som man har ventet; men hertil kan jeg svare, at om end Saadant mod Forventning kunde skee, da vil Staten dog have den indirecte Fordeel, at kunne tælle blandt sin Befolkning 9,000 ædruelige, vindstibelige og gode Borgere, som have Evne til at bidrage deres Skjærv til den fælles Huusholdning.

Da Ingen hderligere begjærede Ordet, blev Lovforslaget, efter at være oplæst, sat under Afstemning og eenstemmig vedtaget med 73 Stemmer.

Loven bliver nu at tilstille Conseilspræsidenten.

Man gif derpaa til det næste Nummer paa Dagsordenen:

Første Behandling af Udkast til Lov om Forandring af en Bestemmelse i § 25 af Colonialloven for de danske-vestindiske Besiddelser af 26de Marts 1852.

(Lovforslaget findes i Anhang A Sp. 553 fg.)

P. Hansen: Det er ikke min Mening at ville gjøre Indvendning imod det foreliggende Lovudkast, da det i mine Tanker i sig selv er saa uskyldigt, at det er aldeles ligegyldigt, enten man antager eller forkaster det; men da det dog er et Fremskridt til det Bedre, om end kun et Haneffed fremad, vil jeg for min Person anbefale det. Det, man synes at vente sig af en saadan Offentlighed som den her fore-

flaaede, nemlig at den mulig „kunde bidrage til at danne en stærk og sund offentlig Mening om offentlige Forhold“ og vække Interesse for Colonialraadet, vil jeg ikke lægge videre Bægt paa. Befolkningen er adspredt omkring paa 3 Øer, og der er saaledes vistnok kun Faa, der ville have Leilighed til at tage Deel i disse Forhandlinger. Regerbefolkningen har jo ingen politiske Rettigheder, den er aldeles udelukket deraf, og der bliver saaledes kun Faa tilbage, som ville kunne have sand Gavn deraf, og naar den første Nysgjerrighed er stillet, vil der sandsynligviis ikke komme et Menneffe tilstede. Forsaavidt der imidlertid er Tale om at gjøre Forandring i Colonialloven, er der formeentlig Ting af større Vigtighed, der burde komme i Betragtning, og i saa Henseende er der og navnlig en Ting, hvorpaa jeg vil henlede Thingets og om muligt Regeringens Opmærksomhed, nemlig Forholdet med Hensyn til St. Thomas. Paa denne Ø har der i flere Aar enten slet ikke været valgt eller der har som Deputerede til Colonialraadet mødt nogle Embedsmænd — jeg troer, at man i Begyndelsen valgte nogle Saadanne, men siden blev man ogsaa kjed deraf og har slet Ingen valgt. Den sidste Valghandling er i Departementstidenden beskrevet saaledes: „For St. Thomæ Valgdistrikt havde de Valgte afslaaet at modtage Valget, og ved et foretaget Omvalg den 4de November vare ingen Vælgere mødt“. Dette forhold sig nu ikke ganske saaledes. Efter den Underretning, som jeg derom har modtaget, gif det saaledes til, at der ved den første Valghandling kun mødt een Vælger og denne ene Vælger valgte de 6 Medlemmer, der skulde vælges for St. Thomas. Hvorvidt man nu kan kalde dette en Valghandling, skal jeg lade staae hen, men jeg maa dog anføre, at man raisonnerede saaledes: Hs. Majestæt Kongen har kun Lov til at vælge 4 Medlemmer, medens de 6 skulde vælges af Befolkningen, det synes derfor upassende, at, naar Kongen kun kan vælge 4, skal en eneste Mand kunne vælge 6 Medlemmer, og efter megen Deliberation blev det derfor besluttet, at Valget skulde kasseres og en ny Valghandling foregaae. Ved denne udeblev imidlertid den ene Mand, der havde mødt ved den tidligere,